

Aquest mes de desembre us volem recomanar...

El recomana: la Carme

Vint anys després de ser alliberada del camp de concentració d'Auschwitz, l'autora conversa amb algunes de les companyes supervivents. Una visió coral del retorn i l'adaptació a la llibertat. Tercera part de la trilogia "Auschwitz i després".

Un relat excel·lent de la "supervivència" de les protagonistes, l'autora inclosa, un cop alliberades del camp de concentració. Sense caure en el dramatisme, tot i que sigui dramàtic, sense entrar en detalls de la seva vida en captivitat, ens deixen una idea molt clara de la immensa dificultat de tornar a viure en família i llibertat, després del gran trauma que els va representar ser presoneres, perquè la seva família eren elles i la llibertat, el seu dia a dia al camp.

Les companyes expliquen i l'autora ho escriu. Un mateix estil, elegant, emotiu, intens, creïble i sincer va donant veu a les protagonistes. Al final de cada veu, Charlotte Delbo inclou poemes que també parlen d'aquesta tornada. Una visió del retorn que ens farà reflexionar i no ens deixarà indiferents.

El recomana: la Gloria

No cal fer un al·legat feminista per justificar aquest treball. És prou explícita la llista de narradores que van conèixer la llibertat de la República i van patir després la despietada revenja d'una dictadura que va migpartir el país en un abans de grans esperances i un després dramàtic. Les dones, que havien accedit com mai a tots els àmbits professionals i creatius, van emmudir de cop i volta. Tant les autores consolidades com les que no havien estat a temps de publicar als anys trenta, van ser víctimes d'una discriminació severa. Pel sol fet de ser dones, el franquisme les privava d'autonomia personal i les confinava a la llar.

Quantes narradores nascudes entre el final del segle XIX fins el 1925 són conegudes avui? Mercè Rodoreda, Aurora Bertrana, Maria Aurèlia Capmany, Teresa Pàmies... Potser també Teresa Vernet, Anna Murià, Rosa Maria Arquimbau i alguna més. Aquest llibre n'aplega fins a trenta, i de cadascuna en comenta almenys una novel·la. I també dona clarícies d'altres dones rellevants de la mateixa època. Si moltes biografies són prou colpidores, encara ho són més en els últims anys de vida i quan cau el teló definitiu: la parquedat de les esqueles, els obituaris de circumstàncies, els silencis. I del fred del silenci a la gelor de l'oblit.

El recomana: la Teresa

En l'esplendor de la Viena del 1900, el prestigiós novel·lista R. – un gran seductor, poc partidari del compromís—rep una carta d'una dona que no coneix. El to apassionat de la carta el fascina i alhora el sorprèn: aquella dona el coneix molt bé i, tanmateix per a ell la remitent és una perfecta desconeguda.

Una altra petita joia de la col·lecció d'Editorial Viena, Petits plaers. Grans clàssics traduïts al català i editats exquisidament per aquesta editorial. 88 pàgines de plaer.

El recomana: la Bet

També l'han llegit altres participants del grup i ha agradat a tothom

L'Anatòlia és una dona abonyegada per les desgràcies que es refugia a la biblioteca del poble (amagant els llibres del comte Tolstoi, per qui professa un odi rotund); en Hovhannés es fuma el tabac de la seva collita enrotllant-lo amb el paper de la «premsa babaua» i de llibres vells, perquè no n'hi ha cap altre. I només són dos dels personatges inoblidables d'aquesta novel·la. Maran és un món que sembla que té els dies comptats, però aviat ens adonarem que, en realitat, aquest poble perdut al cim de la humanitat, en un racó del Caucas, està empès per una energia immortal. Premi Iàsnia Poliana, fenomen editorial a Rússia i traduït a una vintena de llengües, la commovedora rondalla armènia de Nariné Abgarian arriba a casa nostra de bracet d'una traducció que fa obrir la gana.

«El món era bell i serè, el món s'alegrava i cantava com un infant que s'ha banyat i atipat després d'una llarga dormida. L'aire ressonava alt i clar, l'aire vessava i s'escolava gota a gota. L'aire planava, amarava, onejava, esquitxava, batejava i... feia pudor.»

